

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецька область, 87515, тел. (0629) 52-53-94, (098) 482-18-54
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu mariupol sv@ssu.gov.ua Код СДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ

про зміну раніше повідомленої підозри та про нову підозру

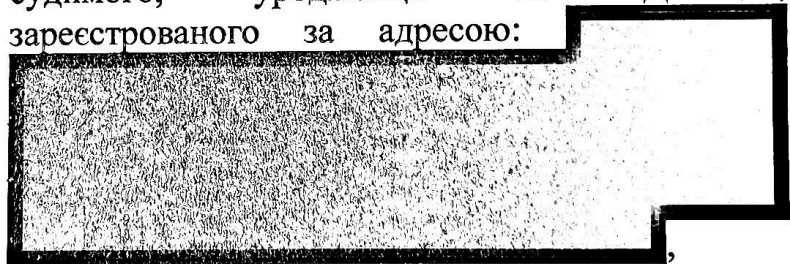
м. Дніпро

«17» грудня 2024 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях капітан юстиції Прудських Вадим Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 4201705000000794, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань 28.09.2017 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ткаченко Вадима Євгеновича, 13.04.1983 року народження, громадянина України, раніше не судимого, уродженця м. Донецьк, зареєстрованого за адресою:

про те, що він підозрюється у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено наступне.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 визначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України - Конституції України.

Зокрема, положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Відповідно до ст. 5 Конституції України носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до Рішень Конституційного Суду № 6-рп/2005 від 05.10.2005, № 6-рп/2008 від 16.04.2008 зазначені норми визначають, що влада народу є первинною, єдиною і не відчуженою та здійснюється народом шляхом вільного волевиявлення через вибори, референдум, інші форми безпосередньої демократії у порядку, визначеному Конституцією та законами України, через органи державної влади та органи місцевого самоврядування, сформовані відповідно до Конституції та законів України. Тільки народ має право безпосередньо шляхом всеукраїнського референдуму визначати конституційний лад в Україні, який закріплюється Конституцією України, а також змінювати конституційний лад внесенням змін до Основного Закону України в порядку, встановленому його розділом XIII.

Стаття 6 Конституції України передбачає, що державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Статтями 69, 71-73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Вибори до органів державної влади та органів місцевого самоврядування є вільними і відбуваються на основі загального, рівного і прямого виборчого права шляхом таємного голосування. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно - територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Водночас громадянин України Ткаченко Вадим Євгенович, своїми умисними діями, які виразились у державній зраді, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України вчинила злочин проти основ національної безпеки України за наступних обставин.

У березні - квітні 2014 року в місті Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки окупаційної влади, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у місті Донецьку видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой Народной Республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «Донецької Народної Республіки» (далі - «ДНР») та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності так званої «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет так званої «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної так званої «ДНР», які контролюються окупаційною владою Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські («органи державної влади ДНР») та силові органи.

При цьому кожний учасник органів політичного та силового блоків так званої «ДНР» (у т.ч. які долучалися в подальшому до їх складу) усвідомлював, що головним їх завданням є підтримка збройної агресії Російської Федерації та зміна меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

В результаті вищезазначених подій значна кількість території та населених пунктів Донецької області протягом квітня-вересня 2014 року опинилась під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації на території Донецької області, які Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018, Постановою Верховної Ради України «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» № 254-VIII від 17.03.2015 та Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 визнані тимчасово окупованими територіями.

Резолюцією ПАРЄ № 2133 (2016) від 12.10.2016 «Засоби правового захисту від порушень прав людини на українських територіях, що знаходяться поза контролем української влади» визнано, що так звана «ДНР» створена та підтримується, а також перебуває під ефективним контролем РФ. При цьому, вона не має жодної легітимності ані за правом України, ані за міжнародним правом. Це стосується всіх їхніх «установ», включаючи «суди», створені владою de facto/фактичною владою.

Одночасно з метою зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, на тимчасово окупованій частині Донецької області з числа представників політичного блоку так званої «ДНР» створено органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, які узурпували виконання владних функцій, та згідно з Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» № 2268-VIII від 18.01.2018 є органами окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 11 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація Російської Федерації - сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих

територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Зокрема, починаючи з 07.04.2014, Російською Федерацією тимчасово окуповано частину територію міста Донецьк.

Представниками Російської Федерації на тимчасово окупованій території Донецької області створено підпорядковану, керовану та фінансовану Російською Федерацією окупаційну адміністрацію, в яку входили органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованою територією України та псевдоправоохоронні органи, включаючи судову систему.

На учасників судової системи так званої «ДНР» відповідно до заздалегідь розробленого плану злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення органів судової влади незаконного державного утворення так званої «ДНР» та організація їх діяльності;
- видання нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів судової влади так званої «ДНР»;
- здійснення судочинства, непередбаченими законодавством України судовими органами так званої «ДНР».

Постановою незаконно утвореного органу «Совета Министров Донецкой Народной Республики» від 22.10.2014 № 40-1 «О создании судебной системы» визначено, що «судебная система Донецкой Народной Республики состоит из Верховного Суда, городских и районных судов общей юрисдикции, военных судов, арбитражного суда», які підпорядковуються керівникам так званої «ДНР».

Постановою незаконно утвореного органу «Совета Министров Донецкой Народной Республики» від 22.10.2014 № 40-2 «О судебной системе» затверджено тимчасове положення про судову систему, відповідно до якого визначено структуру та повноваження судів на території так званої «ДНР».

Відповідно до п. 2 ст. 9 постанови незаконно утвореного органу «Совета Министров Донецкой Народной Республики» від 22.10.2014 № 40-1 «О создании судебной системы» - Голова Верховного Суду т.зв. "ДНР" надсилає Народній раді так званої "ДНР" подання про призначення суддів у строк не пізніше 30 днів з дня отримання рішення кваліфікаційної комісії про рекомендацію кандидата на посаду судді.

Відповідно до ст. 13 постанови незаконно утвореного органу «Совета Министров Донецкой Народной Республики» від 22.10.2014 № 40-2 «О судебной системе» - всі судді в Донецькій Народній Республіці мають єдиний статус і різняться між собою лише повноваженнями та компетенцією.

Відповідно до ст. 28 постанови незаконно утвореного органу «Совета Министров Донецкой Народной Республики» від 22.10.2014 № 40-2 «О судебной системе» - суди загальної юрисдикції розглядають кримінальні, цивільні справи про адміністративні правопорушення, віднесених до їх підсудності законом. Діяльністю суду загальної юрисдикції керує голова, який призначається Головою Верховного суду.

Зазначені незаконні нормативно-правові акти, видані представниками окупаційної влади так званої «ДНР», якими у своїй діяльності керуються судді, що незаконно діють на тимчасово окупованій частині території Донецької області, приймалися всупереч чинного законодавства України, є протиправними та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

Так у свою чергу громадянин України Ткаченко Вадим Євгенович, 13.04.1983 року народження, маючи вищу юридичну освіту, достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності РФ проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, після окупації міста Донецька та частини Донецької області діючи умисно, за власною ініціативою, добровільно залишився на тимчасово окупованій території області та з власної ініціативи добровільно вирішив надати допомогу РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності на шкоду суверенітету та територіальній цілісності України, тобто вчинити державну зраду.

Реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі – Російській Федерації та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, Ткаченко Вадим Євгенович, на підставі так званого «Указа Главы Донецкой Народной Республики А. Захарченка «О назначении судей» № 71 от 17.03.2016», був призначений на посаду так званого «судьи Ворошиловского межрайонного суда г. Донецка ДНР» терміном на 3 (три) роки, перебуваючи на якій почав здійснювати псевдоправосуддя від імені так званої «ДНР» та протиправно приймати судові рішення.

В подальшому, на підставі так званого «Указа Главы Донецкой Народной Республики А. Захарченка «О назначении судей» № 93 от 02.04.2019», громадянина України Ткаченка В.Є., було повторно призначено на посаду так званого «судьи Ворошиловского межрайонного суда г. Донецка ДНР».

Також, так званим Указом Главы Донецкой Народной Республики Д. Пушиліна № 209 від 14.05.2022 було продовжено на 3 роки і в третє призначено Ткаченка В.Є. на посаду так званого «судьи Ворошиловского межрайонного суда г. Донецка ДНР».

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради, під час виконання своїх обов'язків, покладених на нього невстановленими в ході досудового слідства представниками окупаційної влади РФ в окупованій Донецькій області, діючи всупереч Конституції України та чинного законодавства України, будучи достовірно обізнаним у тому, що на території Донецької області діє окупаційна влада РФ, основною метою якою є насильницька зміна, повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території і державного кордону України, Ткаченко В.Є., перебуваючи на посаді «судьи Ворошиловського межрайонного суда г. Донецька «ДНР», у приміщенні адміністративної будівлі «Ворошиловського межрайонного суда г. Донецька «ДНР», розташованого за адресою: м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Любавина, буд. 4, використовуючи матеріально-технічну базу суду, власні теоретичні знання і практичні навички, діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади РФ нормативно-правових актів, виконував обов'язки так званого «судьи Ворошиловського межрайонного суда г. Донецька «ДНР» включно до 13.08.2023.

Таким чином, громадянин України Ткаченко Вадим Євгенович підозрюється у вчиненні державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Також, встановлено, що, військовослужбовці Збройних Сил Російської Федерації, шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, 24.02.2022 незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній республіці Крим, Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» від 49/2024, затвердженим Законом України від 06.02.2024 № 3564-IX, яким на часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX (зі змінами, внесеними Указом від 14.03.2022 № 133/2022, затвердженим Законом України від 15.03.2022 № 2119-IX, Указом від 18.04.2022 № 259/2022, затвердженим Законом України від 21.04.2022 № 2212-IX, Указом від 17.05.2022 № 341/2022, затвердженим Законом України від 22.05.2022 № 2263-IX, Указом від 12.08.2022 № 573/2022, затвердженим Законом України від 15.08.2022 № 2500-IX, Указом від

07.11.2022 № 757/2022, затвердженим Законом України від 16.11.2022 № 2738-IX, Указом від 06.02.2023 № 58/2023, затвердженим Законом України від 07.02.2023 № 2915-IX, Указом від 01.05.2023 № 254/2023, затвердженим Законом України від 02.05.2023 № 3057-IX, Указом від 26.07.2023 № 451/2023, затвердженим Законом України від 27.07.2023 № 3275-IX), Указом від 06.11.2023 № 734/2023, затвердженим Законом України від 08.11.2023 № 3429-IX), продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 години 30 хвилин 14 лютого 2024 року строком на 90 діб до 13.05.2024.

Продовжуючи підривну діяльність проти України, РФ утворила на окупованій території України в Донецькій області федеральні органи державної влади РФ, правоохоронні органи та органи судової системи, органи місцевого самоврядування з метою становлення та зміцнення окупаційної влади РФ та недопущення контролю України над цією територією.

На учасників судової системи окупаційної влади РФ в окупованій Донецькій області відповідно до плану спільних злочинних дій покладено наступні обов'язки:

- створення органів судової влади незаконного державного утворення так званої «ДНР» та організація їх діяльності;
- видання нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів судової влади так званої «ДНР»;
- здійснення судочинства не передбаченими законодавством України судовими органами так званої «ДНР».

Відповідно до ст. 1 «Федерального Закона «О создании судов РФ на территории ДНР и о внесении изменений в отдельные законодательные акты РФ» от 3 апреля 2023 года № 85-ФЗ» на території «ДНР» створено «Ворошиловський межрайонний суд города Донецка» у відповідності до нікчемних нормативно-правових актів, а саме - «Федерального конституционного закону от 4 октября 2022 года № 5-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образовании в составе Российской Федерации нового субъекта - Донецкой Народной Республики» и со статьей 17 Федерального конституционного закона от 31 декабря 1996 года № 1-ФКЗ «О судебной системе Российской Федерации»».

Відповідно до ст. 2 «Федерального Закона «О создании судов РФ на территории ДНР и о внесении изменений в отдельные законодательные акты РФ» от 3 апреля 2023 года № 85-ФЗ» - «Суды, действовавшие на день принятия в Российскую Федерацию Донецкой Народной Республики и образования в составе Российской Федерации нового субъекта - Донецкой Народной Республики, продолжают осуществлять правосудие от имени Российской Федерации на указанной территории до определенного в соответствии с решением Пленума Верховного Суда Российской Федерации дня начала деятельности судов, созданных в соответствии со статьей 1 настоящего Федерального закона».

Відповідно до п. 3 ст. 1 «Федерального Закона РФ «О статусе судей в Российской Федерации»» - «Судьями відповідно до цього Закону є особи, наділені у конституційному порядку повноваженнями здійснювати правосуддя та виконують свої обов'язки на професійній основі».

Також, відповідно до ч. 1 ст. 11 «Закона «О судебной системе Донецкой Народной Республики»», який прийнятий «Постановлением Народного Совета 31 августа 2018 года» - «Судьями є особи, які наділені відповідно до Конституції Донецької Народної Республіки та цим Законом повноваженнями здійснювати правосуддя та виконують свої обов'язки на професійній основі».

Відповідно до ч. 1 ст. 21 «Федерального конституционного Закона «О судебной системе Российской Федерации»» - «районний суд у межах своєї компетенції розглядає справи як суд першої та другої інстанції та здійснює інші повноваження, передбачені федеральним конституційним законом».

Також, відповідно до ч. 1 ст. 22 «Закона «О судебной системе Донецкой Народной Республики»» - «районні, міські, міжрайонні суди Донецької Народної Республіки в межах своєї компетенції розглядають справи як суд першої інстанції та за новими або нововиявленими обставинами».

Відповідно до п. 4 ст. 1 «Федерального Закона «О создании судов РФ на территории ДНР и о внесении изменений в отдельные законодательные акты РФ» от 3 апреля 2023 года № 85-ФЗ» - юрисдикція «Ворошиловського міжрайонного суду міста Донецька» розповсюджується на територію Ворошиловського, Киевского і Калининского районів міста Донецьк.

Відповідно до ч. 3 ст. 6 «Закона РФ «О статусе судей в РФ»» - «судді інших федеральних судів загальної юрисдикції та арбітражних судів призначаються Президентом Російської Федерації за поданням Голови Верховного Суду Російської Федерації, яке направляється Президенту Російської Федерації не пізніше 30 днів з дня отримання від голови відповідного суду подання про призначення рекомендованої особи на посаду судді».

В подальшому, починаючи з 14.08.2023, громадянин України Ткаченко Вадим Євгенович, 13.04.1983 року народження, маючи вищу юридичну освіту, достатній рівень спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів активної підривної діяльності РФ та її представників проти України шляхом окупації та подальшої анексії території України в Донецькій області, розуміючи, що вищевказані нормативні документи є незаконними, оскільки явно прийняті всупереч Конституції України та чинного законодавства України, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Донецька, діючи умисно, керуючись власними переконаннями, за власною ініціативою вирішив вчинити державну зраду, тобто вчинити діяння на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України: наданні допомоги РФ в проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, тобто вчинити державну зраду.

Реалізуючи свій злочинний умисел на вчинення державної зради, в умовах воєнного стану, громадянин України Ткаченко Вадим Євгенович з метою мати можливість надавати допомогу РФ та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України в умовах воєнного стану, на підставі Закону РФ «Про статус суддів» взяв участь у проведенні конкурсу на посаду «судді Ворошиловського міжрайонного суду м. Донецька «ДНР».

За результатами проведеного державними органами РФ конкурсу «Указом Президента РФ Путина В.В. № 607 от 14.08.2023» Ткаченко Вадима

Євгеновича призначено на посаду «судьи Ворошиловского межрайонного суда г. Донецка ДНР» строком на 6 (шість) років.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, спрямований на вчинення державної зради в умовах воєнного стану, Ткаченко В.Є., перебуваючи на посаді «судьи Ворошиловского межрайонного суда г. Донецка ДНР», у приміщенні адміністративної будівлі «Ворошиловского межрайонного суда г. Донецка ДНР», розташованого за адресою: м. Донецьк, Ворошиловський район, вул. Любавина, буд. 4, використовуючи матеріально-технічну базу суду, власні теоретичні знання і практичні навички, діючи відповідно до прийнятих керівництвом окупаційної влади РФ нормативно-правових актів продовжує здійснювати правосуддя від імені так званої «ДНР» та брати участь у засіданнях «Ворошиловского межрайонного суда г. Донецка ДНР» у якості судді при розгляді кримінальних та цивільних справ.

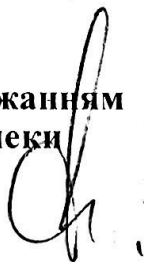
Враховуючи викладене, громадянин України Ткаченко Вадим Євгенович підозрюється у вчиненні державної зради, а саме діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній безпеці України, що виразилось в наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчиненому в умовах воєнного стану, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України

Слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
капітан юстиції

Вадим ПРУДСЬКИХ

Прокурор відділу нагляду за додержанням
законів регіональним органом безпеки
Донецької обласної прокуратури
«17» грудня 2024 року

Олександр БЄВАЛОВ

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для

закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____ Ткаченко В.Є.

Захисник _____ (_____)

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління
(з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
капітан юстиції

Вадим ПРУДСЬКИХ